

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19C/215/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314209256
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Buchvaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2014:1314209256.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III samosudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s. r. o., IČO: 35 831 154 so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti odporcovi: E. L., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. XX, J., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom I. Č. pracovníčkou Okresného súdu Bratislava III, o zaplatenie 634,59 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.
Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 17.04.2014, sa právny predchodca navrhovateľa spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 634,59 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 634,59 eura od 05.04.2011 do zaplatenia a trov konania a to všetko titulom neplnenia povinností odporcom zo Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 25.10.2010 v písomnej forme medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom.

Dňa 14.07.2014 bol súdu doručený návrh právneho predchodcu navrhovateľa spoločnosť Consumer Finance Holding a.s na pripustenie zámeny účastníka konania na strane navrhovateľa z dôvodu uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.06.2014.

Súd uznesením sp. zn. 19C/215/2014-28 zo dňa 11.08.2014 postupom v zmysle § 92 ods. 2,3 O.s.p. návrhu vyhovel.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 19C/215/2014-30 zo dňa 12.08.2014 bol odporcovi ustanovený v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovník pre konanie I. Č., pracovníčka okresného súdu Bratislava III, nakoľko pobyt odporcu sa súdu nepodarilo zistiť, zdržiava sa na neznámom mieste, ktorá sa k návrhu v rámci prípravy pojednávania nevyjadřila. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2014.

Súd prejednal vec na pojednávaní dňa 09.12.2014 v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý sa ospravedlnil a opatrovníčky odporcu v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. ,vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi : Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 25.10.2010 č. XXXXXXXXX, odporcovi zasielanou predžalobnou upomienkou zo dňa 26.03.2011, obchodnými podmienkami pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

Na základe Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 25.10.2010 č. XXXXXXXXX, poskytol navrhovateľ odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 690 eur, ktorý sa odporca zaviazal splácať navrhovateľovi splácať v 21 mesačných splátkach vo výške 30,87 eur. Priemerná RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. y/ Zák. č.

129/2010 Z .z. bola 47,39 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky tvoriace prílohu zmluvy, s ktorými sa odporca oboznámil, čo potvrdil svojim podpisom na zmluve.

Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.03.2011 súd zistil, že navrhovateľ vyzval odporcu na okamžité zaplatenie všetkých splátok jednorázovo do 3 dní.

Do dnešného dňa odporca uhradil navrhovateľovi výlučne sumu 60 eur, z ktorého dôvodu si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje od odporcu zaplatenie zvyšku pôžičky 634,59 eur so zákonným úrokom z omeškania od 05.04.2011, t.j. deň nasledujúci po uplynutí troch dní, kedy mal odporca údajne prevziať predžalobnú výzvu na úhradu dlhu.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4, písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa článku VIII bod 12 zákona číslo 102/2014 Z.z. O ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytnutí služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinný od 1. mája 2014), sa zákon číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa doplnil o ustanovenie § 5b, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd je teda ex offo povinný prihliadať na premlčanie nároku a ak zistí, že uplatnený nárok je premlčaný, prihliadne na túto skutočnosť aj v prípade, keď by inak bolo potrebné, aby si spotrebiteľ takúto námietku uplatnil a z hľadiska procesnej ekonómie už bližšie neskúma existenciu subjektívneho práva veriteľa.

Súdu je z rozhodovacej činnosti známa skutočnosť, že judikatúra súdov všetkých stupňov nie je v otázke aplikácie Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka pokiaľ ide o premlčaciu lehotu v spotrebiteľských zmluvách jednotná. Súd má za to, že normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) sú v takomto prípade použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave ktorá má z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi troma zákonmi prichádzajúcimi v tomto prípade do úvahy (Občiansky zákonník a Obchodný zákonník) sa primárne použije špeciálny predpis a ak tento určitú otázku neupravuje, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle a na jej základe Občiansky zákonník. Obchodný zákonník sa môže uplatniť len tam, kde nenarazí na obmedzenia v Občianskom zákonníku a v jeho vykonávacích predpisoch. Súd má za to, že takáto úvaha je v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, keď uznesením zo dňa 19. 6. 2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013- 10 skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Podľa článku II bod 1 zákona číslo 102 /2014 Z.z. O ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytnutí služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinný od 1. mája 2014), sa zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník dopĺňa v ust. § 52 ods. 2 pripojením vety: " Na všetky právne vzťahy,

ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva".

Súd z vyššie uvedených dôvodov preto aplikoval na posúdenie premlčania nároku ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremľujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 cit. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Premlčaním sa rozumie kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnou vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie je teda uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, pričom oprávnená osoba určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Premlčaním však nárok sám o sebe nezaniká, oprávnený sa môže svojho premlčaného práva domáhať žalobou, na základe ktorej dlžník môže byť na splnenie pohľadávky zaviazaný, ak sa premlčania nedovoľá. Ak však žalovaný vznesie námietku, nárok zaniká, ale subjektívne právo trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Účelom premlčania je pobádať oprávnený subjekt k tomu, aby pod sankciou premlčania uplatnil svoje právo v ustanovených lehotách na príslušnom orgáne a aby tak donekonečna neodďaľoval požiadavku splnenia od povinného subjektu.

Premlčanie je právny inštitút, v dôsledku ktorého po uplynutí určitého času sa nemožno s úspechom brániť vymáhaniu práva. V našom právnom poriadku sa chápe ako oprávnenie dlžníka, aby uplatnil námietku premlčania. Premlčanie nespôsobuje zánik práva (pohľadávky), bráni iba jeho vymáhateľnosti. Námietku premlčania možno uplatniť iba v súvislosti s jej vymáhaním, teda len v rámci súdneho konania. V dôsledku toho je námietka premlčania tak hmotnoprávnym jednostranným úkonom, ako aj procesným úkonom. Námietku premlčania možno uplatniť najneskôr pri poslednom úkone žalovaného pred právoplatnosťou rozhodnutia. Len čo súdne rozhodnutie nadobudne právoplatnosť, začne plynúť nová premlčacia doba podľa § 110 OZ. V rámci mimoriadnych opravných prostriedkov už námietku premlčania nemožno uplatniť. Námietky premlčania sa nemožno vopred vzdať, túto možno jednoducho neuplatniť, aj keď by mohla byť uplatnená. Premlčujú sa majetkové práva, až na v zákone ustanovené výnimky.

Podľa § 52 ods. 3, ods. 4 Obč. zák., súd prihliadol na charakter účastníkov pri uzavieraní zmluvy, navrhovateľ konal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, poskytoval telekomunikačné služby a odporca bol fyzická osoba, nepodnikateľ, ktorá, vystupovala ako spotrebiteľ.

Súd má za to, že dňom 05.04.2011 (deň nasledujúci po uplynutí 3 dní od doručenia výzvy 01.04.2014) si navrhovateľ mohol svoje právo uplatniť voči odporcovi prvýkrát, teda premlčacia lehota uplynula dňom 05.04.2014.

Vychádzajúc z uvedených skutočností navrhovateľ mohol právo po prvý krát vykonať, teda mohol podať návrh na súd dňa 05.04.2011. Všeobecná trojročná premlčacia lehota uplynula dňom 05.04.2014, navrhovateľ podal návrh na súd až dňa 17.04.2014, teda oneskorene.

Súd je povinný prihliadať pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania a ak zistí, že uplatnený nárok je premlčaný, nemôže premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 Obč. zák.).

Súd zhodnotiac dôkazy jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti, pričom vykonával dokazovanie za účelom zistenia či námietka premlčania nároku navrhovateľa je zo zákona dôvodná dospel k záveru, že navrhovateľ uplatnil svoj nárok na súde po uplynutí všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka.

Súd mal v konaní preukázané vykonaným dokazovaním premlčanie nároku navrhovateľa, na ktoré musel prihliadnuť zo zákona aj bez návrhu odporcu, preto návrh zamietol, pričom už nepokračoval v konaní vo veci samej vykonávaním ďalšieho dokazovania, a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., úspešnému odporcovi však náhradu trov konania nepriznal, keď tento si uvedenú náhradu trov konania neuplatnil riadnym návrhom v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 O.s.p., resp. mu v tomto konaní trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súde prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.